

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **soLNet, s. r. o.**, se sídlem Drážní 1400/7b, Brno, zastoupené Mgr. Adamem Biňovcem, advokátem se sídlem Bykoš 41, Králův Dvůr - Bykoš, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 499/3, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2019, č. j. JMK 57731/2019, sp. zn. S-JMK 54098/2019/OD/VW, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 4. 2021, č. j. 33 A 38/2019 - 38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2019. Tímto rozhodnutím bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Pohořelicích ze dne 21. 3. 2019, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“). Uvedeného přestupku se žalobkyně dopustila tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky Škoda, RZ: 3B5 4999, v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby byly při užití vozidla dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 31. 8. 2017 v 19.26 hod. na komunikaci II/395, před domem č. p. 290 na ulici Vídeňská v obci Pohořelice, ve směru do centra, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, jel nezjištěný řidič rychlostí 65 km/h (po odečtu možné odchylky měření ± 3 km/h), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 15 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, což vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f bod 4 tohoto zákona. Za spáchání přestupku provozovatele vozidla byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1500,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,-Kč.

[2] Po posouzení věci a vypořádání námitek žalobkyně dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná a napadené rozhodnutí žalovaného je zákonné.

[3] Kasační stížnost podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) formálně z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. V textu svého podání však polemizuje takřka výhradně pouze s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, eventuálně s rozhodnutím žalovaného. Krajskému soudu pak vytýká pouze to, že ačkoliv se vady v řízení před správními orgány vyskytovaly v enormním počtu, soud rozhodnutí žalovaného nezrušil, ač tak měl učinit. Proto považuje ve výsledku napadený rozsudek za nepřezkoumatelný a taktéž za nezákonný z důvodu nesprávného posouzení rozhodných (blíže nespecifikovaných - pozn. soudu) právních otázek. Stěžovatelka má rovněž za to, že její kasační stížnost „dalece“, respektive podstatně přesahuje její zájmy ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s., neboť „existuje veřejný zájem“ na tom, aby zúčastněné správní orgány přijaly systémová opatření k odstranění zjištěných nedostatků. Navrhla proto, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil, eventuálně aby zrušil jak napadený rozsudek, tak i rozhodnutí žalovaného.

[4] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k posouzení uplatněných stížnostních důvodů, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

[5] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[6] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, *„přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je - kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce - pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.“* Uvedený judikát je použitelný i po novele ustanovení § 104a odst. 1 s. ř. s., provedené zákonem č. 77/2021 Sb., neboť podstata institutu nepřijatelnosti zůstala nedotčena.

[7] V projednávané věci stěžovatelka v obecné rovině namítala, že krajský soud nesprávně posoudil rozhodující právní otázky, aniž by vůbec definovala, jaké otázky to měly být, a tím spíše aniž by pro účely posouzení přijatelnosti své kasační stížnosti uvedla, z jakých důvodů by mělo být řešení sporných otázek důležité z hlediska sjednocování judikatury. Žádnou takovou otázku či otázky v této věci nenalezl ani Nejvyšší správní soud z úřední povinnosti. Důvody přijatelnosti své kasační stížnosti pak stěžovatelka spatřovala „ve veřejném zájmu“ na kultivaci rozhodování orgánů státní správy a s tím související „nepřezkoumatelnosti“ napadeného rozsudku, který podle jejího názoru nepostihl zásadní vady, jež správní řízení provázely.

[8] K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že zásadní pochybení krajského soudu, jež by svojí intenzitou dosahovalo rozměru porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 Listiny základních práv a svobod, by zajisté mohlo být důvodem přijatelnosti kasační

pokračování

stížnosti, nic takového však v projednávané věci nebylo zjištěno. Krajský soud se věci věnoval velmi pečlivě, jeho právní úvaha je obsáhlá (str. 6 - 13 odůvodnění rozsudku), jednotlivým žalobním námitkám jsou věnovány samostatné kapitoly - A) nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného (str. 7 - 8), B) námitka podjatosti (str. 8 - 10), C) použité měřicí zařízení (str. 10), D) nezákonnost výzvy k úhradě určené částky (str. 11 - 12), E) procesní pochybení a porušení práv stěžovatelky (str. 12 - 13). K závěrům, k nimž krajský soud při vypořádání žalobních námitek dospěl, přitom stěžovatelka v kasační stížnosti nevznesla konkrétní protiargumenty. V této souvislosti Nejvyšší správní soud připomíná, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti rozhodnutí krajského soudu a kasační námitky by se tak měly upínat právě k obsahu tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost podaná stěžovatelkou, v níž proti napadenému rozsudku krajského soudu nebyly uplatněny v podstatě žádné konkrétní námitky, je proto na samé hranici projednatelnosti. Při přísnějším pohledu by bylo dokonce možno s ohledem na ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. uvažovat i o jejím odmítnutí, neboť rozhodující pro posouzení otázky přípustnosti je obsah návrhu, nikoliv to, že v něm stěžovatelka alespoň formálně uvedla důvody podle § 103 odst. 1 s. ř. s. I při mírnějším přístupu aplikovaném nyní Nejvyšším správním soudem, však nemohla být kasační stížnost věcně projednána, neboť jakékoliv důvody její přijatelnosti chybí. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

[9] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s.). V případě odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost lze podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28, v odůvodněných případech přiznat s použitím § 60 odst. 1 s. ř. s. nad rámec ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. náhradu nákladů řízení „procesně úspěšnému“ účastníkovi; v daném případě však žalovanému nevznikly náklady přesahující běžný rozsah jeho úřední činnosti, proto uvedené pravidlo nebylo aplikováno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. dubna 2023

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu